

University of Groningen

Workload control under diagnosis

Soepenber, Gerrit Dinant

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2010

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Soepenber, G. D. (2010). *Workload control under diagnosis*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen, SOM research school.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Na vijf jaren is er dan eindelijk een einde gekomen aan mijn periode als 'promovendus'. Ik zou een aantal mensen willen bedanken, omdat het zonder zijn of haar hulp niet gelukt zou zijn om dit proefschrift tot een goed einde te brengen. Ik kan natuurlijk niet iedereen persoonlijk bedanken. Tegen iedereen die dit leest zou ik dan ook willen zeggen dat alleen al het feit dat je dit proefschrift krijgt betekent dat je op wat voor manier dan ook interesse toonde; dat heb ik gewaardeerd.

Allereerst wil ik mijn begeleiders bedanken. Ten eerste Martin Land, wiens toewijding en inzet mij heel erg heeft geholpen. Hij stond altijd klaar met goede adviezen en was dag en nacht bereikbaar voor hulp. Daarnaast was hij ook een hele fijne begeleider die ook altijd persoonlijk erg belangstellend was. Ook wil ik mijn promotor Gerard Gaalman bedanken. Zijn vele adviezen hebben ervoor gezorgd dat de vele artikelen net dat beetje extra kregen. Dat ik vaak met meer vragen de deur uitging dan dat ik binnenkwam was wel eens lastig, maar het heeft mij erg geholpen in mijn ontwikkeling.

I also want to thank the members of my research committee, professor Hendry, professor van Landeghem and professor van Donk. All provided valuable comments which helped to improve the PhD thesis.

Daarnaast wil ik August Langhout en Anno Cazemier bedanken. Een groot deel van mijn PhD-tijd bestond uit het uitvoeren van bedrijfsverbeteringstrajecten in het kader van het project Prestatieverbetering Noordelijke Maakindustrie. August en Anno waren gedurende deze tijd erg hulpvaardig en deden vaak een beetje extra om het allemaal voor elkaar te krijgen. Ik wil hier ook alle medewerkers van de tien bedrijven bedanken die geparticipeerd hebben in het project. Een onderzoeker is namelijk niets zonder resultaten en zonder deze resultaten zou dit proefschrift een lege dop zijn.

Al mijn collega's van de afdeling Operations hebben ervoor gezorgd dat ik een enorm leuke tijd heb gehad tijdens mijn promotietraject. In het cluster was er altijd een fijne sfeer en je werd vanaf het begin serieus genomen. In het bijzonder wil ik graag mijn kamergenoten Cees, Jasper, Onur, Su en Bart bedanken voor hun belangstelling en gezelligheid tijdens de soms lange werkdagen.

Verder hebben we met alle PhDs enorm veel lol gehad. Bedankt allemaal! Tim, Boyana, en Remco, met the Fresh Connection hebben we maar mooi van de 'echte' professionals gewonnen.

Mijn paranimfen Cees en Herald wil ik ook bedanken. Ik vind het fijn dat jullie mijn paranimf willen zijn en super dat jullie er voor me zijn wanneer ik dat maar nodig heb, in Groningen dan wel in Twente.

Er is ook een leven naast het werk, ook al zeggen sommigen dat een promotietraject je altijd bezig houdt. Natuurlijk zijn er ook mensen die ik vanuit mijn privéleven extra wil bedanken.

Mijn vrienden uit Daarle bijvoorbeeld. Ook al zagen we elkaar wat minder in de loop van de tijd en was ik toch vaak druk met mijn werk, ik kom nog altijd met veel plezier naar Twente terug. Jullie belangstelling en afleiding doet me altijd erg goed.

Tevens hebben mijn oud teamgenoten uit Daarle 4 en mijn huidige teamgenoten van de Slingerij voor een ontspannen afleiding gezorgd tijdens de wedstrijden en ook hebben we veel plezier (gehad) naast het voetballen zelf.

Daarnaast natuurlijk mijn broer en zussen met hun partners en kinderen. Ondanks dat jullie nooit helemaal precies wisten wat ik deed, hebben jullie toch voor de nodige interesse, afleiding en plezier gezorgd. Jullie zijn erg belangrijk voor mij. Verder wil ik ook het gezin van Maaïke bedanken. Ik voel me erg thuis bij jullie en kan voor alles bij jullie terecht. Ik voel me altijd zeer welkom. Dankjewel!

Dan mijn ouders. Mijn moeder is de afgelopen vijf jaar steeds geïnteresseerd geweest in waar ik mee bezig was en gaf mij steeds een 'thuis' in Twente. Helaas heeft mijn vader het einde van deze reis niet meer mee kunnen maken. Door hem ben ik echter wel voor een groot deel geworden wie ik ben en ik weet dat hij enorm trots op me zou zijn. Ik draag dit proefschrift dan ook aan hem op.

De belangrijkste persoon in mijn hele promotieperiode is zonder twijfel Maaïke geweest. Het is niet te beschrijven wat ze voor me betekent. Ze is er altijd voor me geweest en heeft mij er ook in de moeilijkere periodes doorheen gesleept. Maaïke, je riep vaak voor de grap dat je het allemaal deed voor 1 zinnetje in mijn dankwoord. Nou, dat zinnetje is er gekomen, maar ik zou eerder een boekenkast vol moeten schrijven om je te bedanken voor alles!

Erik Soepenbergh

Groningen, oktober 2010